

IOAN AUREL MUREȘAN

POVESTIRI DE SUB POD
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE

cu 11 elegii ale autorului
with 11 elegies of the author

POVESTIRI DE SUB POD
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE

Concepția, selecția materialului și îngrijirea volumului
Conception, selection of the material and editing the book

Sorina Jecza

IOAN AUREL MUREȘAN

POVESTIRI DE SUB POD
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE

cu 11 elegii ale autorului
with 11 elegies of the author

2024

Domnilor dragi,
luați-mă cu voi
în submarinul galben.
Așa
v-am implorat
zdrobind
un balon
de aer cenușiu.
În seara
aceasta
a lumilor
îmi amintesc
de voi - cei adunați -
cavaleri la masa
tăcerii.
Desigur,
glasul peștilor abisali
nu se subția
până la voi...
domnilor dragi.

*Dear gentlemen,
take me with you
on the yellow submarine.
This is how
I begged you
crushing
a balloon
of grey air.
On this night
of lights
I remember
you—gathered—
knights at the table
of silence.
Of course,
the voice of abyssal fish
didn't rarefy
to you...
dear gentlemen.*

POVESTIRI DE SUB POD 1
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 1

17.01.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 1

[SEMNALE DIN BURTA BALENEI ALBE]

De ce pământul nu mai e
buricul pământului
și se mulțumește să se rotească
așa, titirez,
într-un picior?
De ce din glod nu se mai fabrică
cărămizi
pentru grajdurile
sufletelor?
De ce eu nu mai sunt
frumosul vițel –
ah, ce frumos vițel eram –
cu părul de
culoarea serii
și tocmai în fruntea mea
se odihnea
semiluna albă.
De ce corăbii bete
se sparg
în șanțurile minții?
De ce cineva
și-a înghețat vârsta la
treizeci și trei de ani
și nu mai apare
pe pajistea cu vaci?
Iar pajistea
e pajiste...
și vaca
e vacă..?

De ce nu mai
străpungi ciclopul cerului
cu bățul?
De ce tatăl meu își poartă
-n geantă de plastic pământul?
De ce un singur anotimp
în patru anotimpuri?
De ce atâta gimnastică-a rotundelor oase?
De ce atâta tristețe-n
prelungile fețe
zidite
ce coboară-n stradă
și-n ogradă
cu sulițele lungi uitate
în spoială?
De ce hulubi din mine
cresc pe desfrunzite crengi?
De ce osia lumii îmi trece
pe-aicea,
pe-aproape,
lângă călcâi,
iar paralela 45 mă strânge?

THE 1ST ELEGY

[THE SIGNS ON THE BELLY
OF THE WHITE WHALE]

Why is the earth no longer
the navel of the earth
and contents itself to revolve
like this, one-legged
spinning top?
Why don't they make anymore, of mud,
bricks
for the stables
of the souls?
Why am I no longer
the beautiful calf—
and what a beautiful calf I used to be—
with the hair
the color of the evening
and on my very forehead
rested
the white crescent moon.
Why do drunken ships
crash
into the ditches of the mind?
Why did someone
freeze his age at
thirty-three
and doesn't show up anymore
on the meadow with cows?

But is the meadow
a meadow...
and the cow
a cow...?

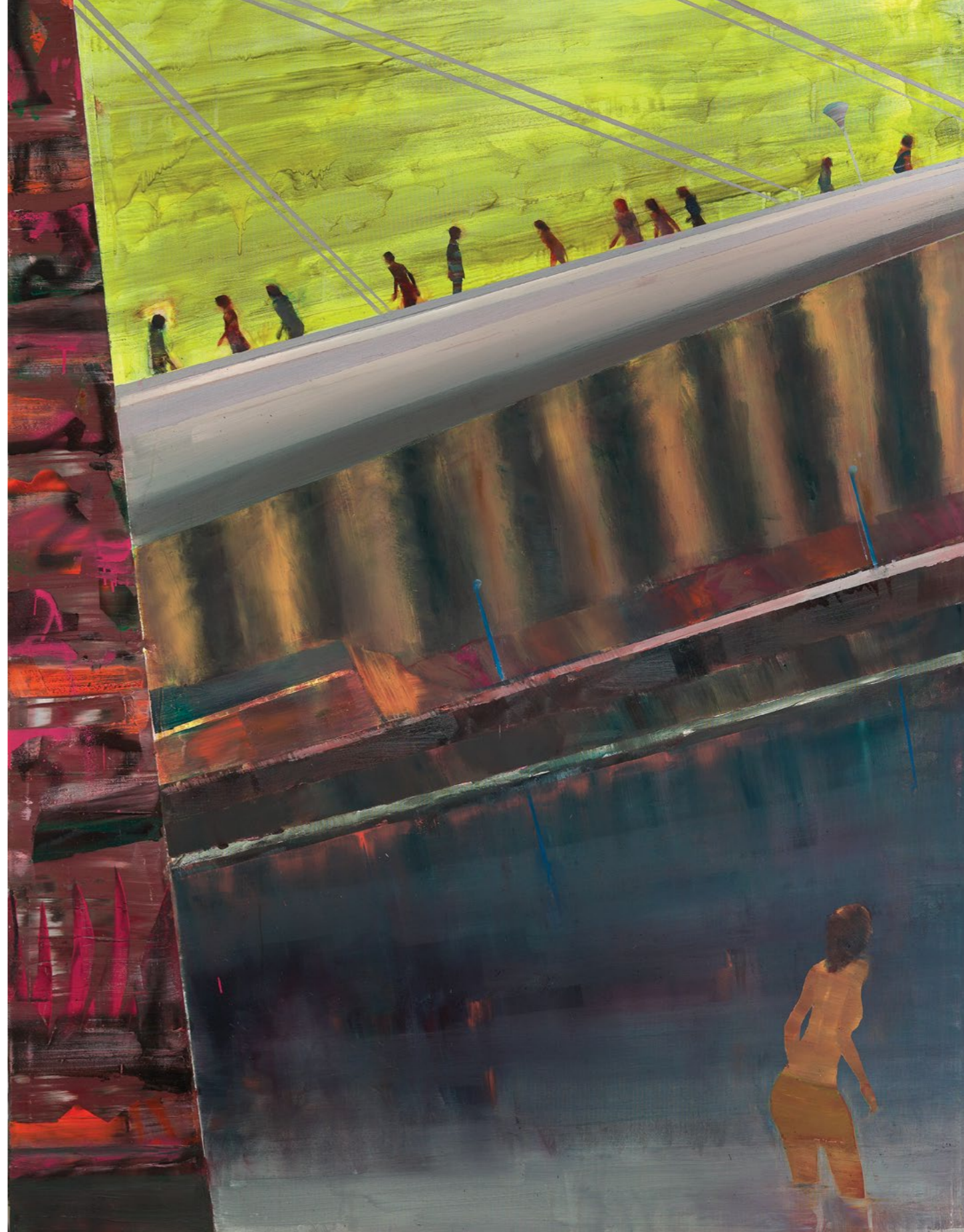
Why don't you pierce
any longer
the Cyclops of the sky
with the stick?
Why does my father carry his
land in a plastic bag?
What's with all these gymnastics
for the round bones?
What's with all this sadness
on the long faces
bricked in
coming down on the street
and in the yard
with the long spears forgotten
in the coating?
Why do the doves in me
grow on leafless branches?
Why does the axle of the world passes
nearby,
close by,
next to the heels,
and the 45th parallel smothers me?

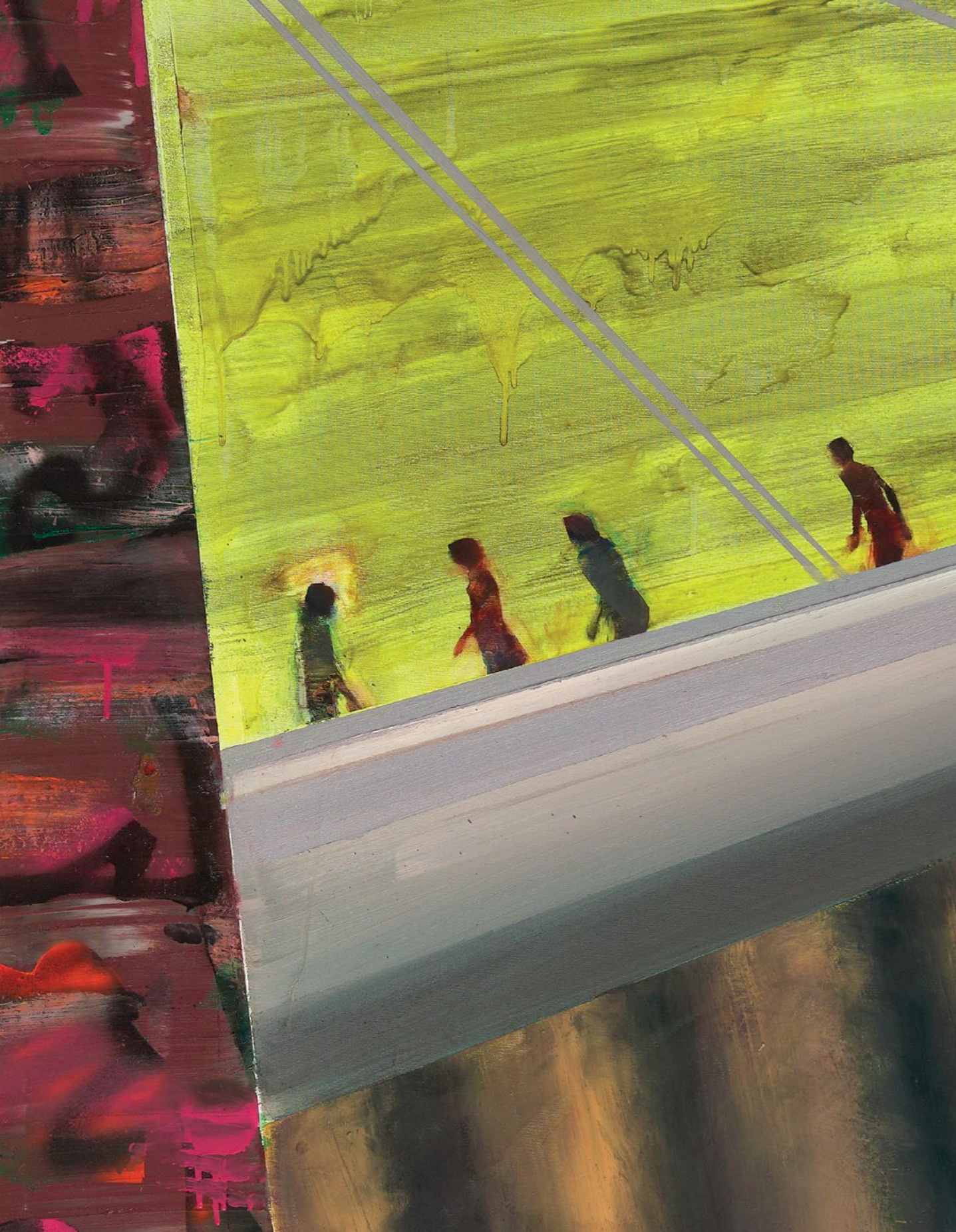

POVESTIRI DE SUB POD 2
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 2

22.01.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 2

Mereu purtat în exilul
urbei
fără ieșire la mare
podoaba crudei catedrale
ácele turnului
cáptușit cu petiții
îți umplu timpul cu pelin
mereu pelinul din trup.

Departa
în vreascu pãdurii muzicale
începe pacificul
cu gustul de lut mestecat
Cáruțe cu oameni
cámășile lungi
într-un tablou naiv
mereu mimat
mereu înșelat.
Doar ea
va întreba de tine.

THE 2ND ELEGY

Forever carried into the exile
of the landlocked
city,
the finial of the cathedral,
the pinnacles of the tower,
lined with petitions
fill your time with wormwood
the perpetual wormwood of the body.
Faraway
in the brushwood of the musical forest
the pacific starts
with the flavor of chewed clay.
Carriages with people,
long shirts
in a naïve painting
forever mimicked,
forever cheated.
Only she
will ask about you.

POVESTIRI DE SUB POD 3
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 3

15.02.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 3

Lipicioasă memorie
pe tălpi
jerbă fumurie
teci ruginoase
desene repudiate
de lentilele șlefuite
ale minții
Boabe
cu lapte
dulce
înghețat
blana porumbului roșu
Penumbra ruptă de cărucior
Coboară din adâncimena adâncă
Fericire
post-edenică
cu izvor ierbivor
populată
de tușe negre
de armăsari
Visul

caută
refugiu
în semințe păroase
vestmânt din
dulceața
nimănui –
de măceșe...
Și câte
mai sunt...
în geometria
turtită
de cercuri
concentrice.
Trupurile
noastre
cu frunze căzătoare...
Respirația
aerului între
inelele lemnului.
Lângă mine –
vorbitoare dovadă.

THE 3RD ELEGY

Sticky memory
on the soles of the shoes
ashen splash
rusty sheaths
drawings repudiated
by the grinded lens
of the mind.
Beans
with sweet
frozen
milk,
the fur of red corn.
Semi-darkness interrupted by the stroller
descends from the deep depth.
Post-paradisiacal
bliss
with herbivorous spring
inhabited
by the black strokes
of stallions.
The dream
seeks

refuge
in the hairy seeds,
garments made of
no one's
rosehip
jam...
And many
more...
in a geometry
leveled
by concentric
circles.
Our
bodies
with deciduous
leaves...
The breath
of air between
the tree rings.
Speaking evidence
—by my side.

POVESTIRI DE SUB POD 4
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 4

25.02.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 4

Ascultă-mă, femeie aurită,
în dimineața tăiată
cu sabia de Toledo
mi s-a lipit de retină
superbul urât
– dragul nostru vapor –
nemișcat și surd și orb
am urmărit cu presimțirea
fluierul lung nu se-nnoda în mine,
zăcea în marea cea mare
în marea cea neagră
în lumină arsă
cu botul frânt până aproape
de catargul cel mare...
Ascultă-mă, femeie aurită,
zăcea cu botul frânt
până aproape
de catargul cel mare...

THE 4TH ELEGY

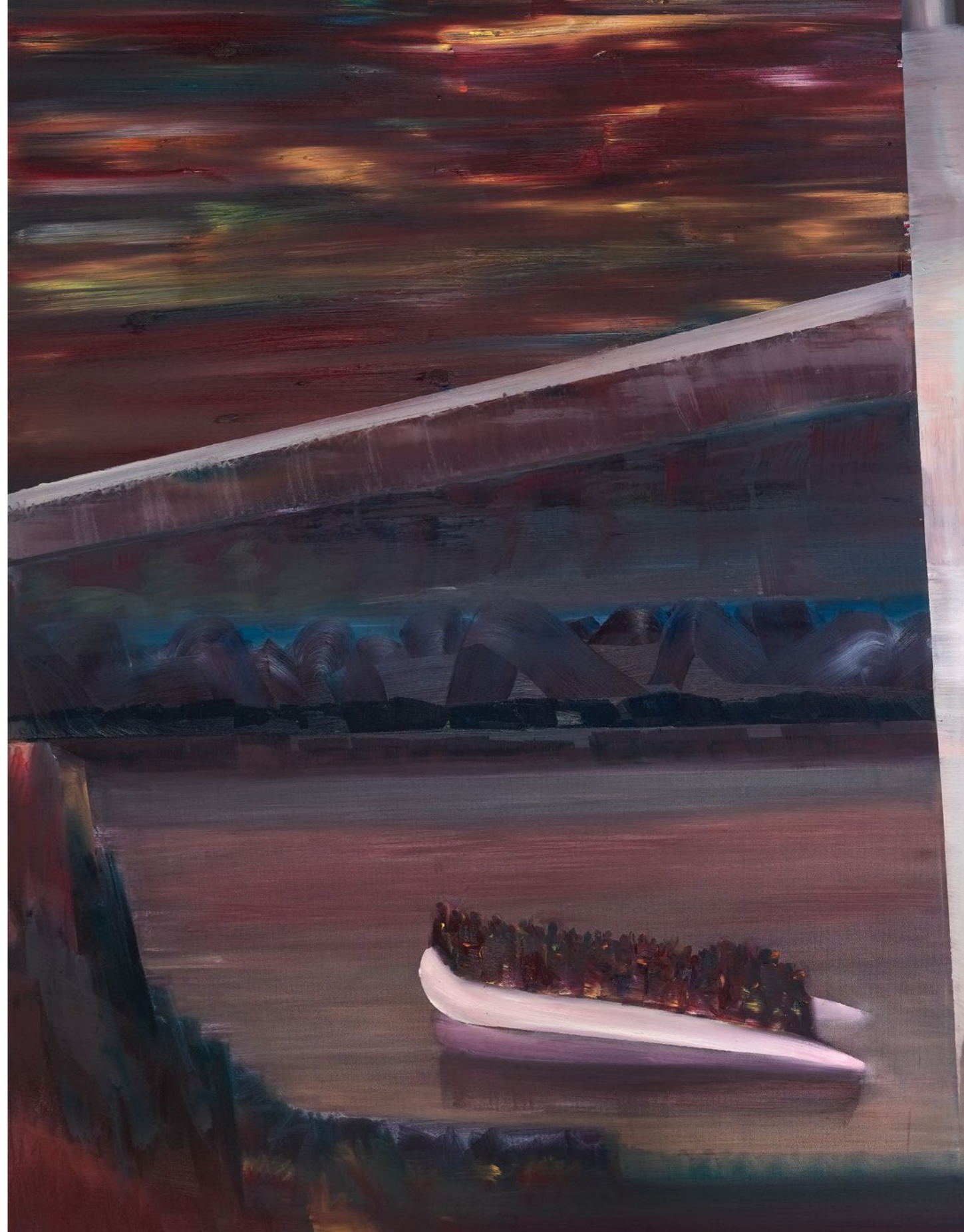
Listen to me, gilded woman,
in the morning cut
by the Toledo sword
the gorgeous ugliness
stuck on my retina
—our beloved ship—
frozen and deaf and blind
I watched with a foreboding
the long whistle was not clinching inside,
it was lying in the great sea
the black sea
in the burnt light
with the bow crushed almost up
to the main mast...
Listen to me, gilded woman,
it was lying with the bow crushed almost up
to the main mast...

POVESTIRI DE SUB POD 5
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 5

13.03.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 5

Chem voievozii
să alunge
la hotare
lumina.
Am rămas
în urma timpului
închis
în celula cotidiană
Rătăcesc
pe partea
unde cresc
tubercului.
Rădăcini fragile
cresc
și se retrag
spre mine
din orga bolnavă
a amintirilor
Pe coline –
viță sălbatecă
și peruci brumate
aliniate corturi
pline de
cunoscuții mei –
pe unii nu i-am văzut

niciodată
cenușa dintr-o
îmbrățișare
de după-amiaza
unui faun.
Mi-e somn
și furnicile sunt
alertate
de vântul nebun
Se va liniști
spre seară
leșinul
galben
al luminii.
Sunt aici
dar am rămas
în urmă...
Ioan
(Botezătorul)
s-a lăsat
substituit
de o pară,
pe tava
sângerie...

THE 5TH ELEGY

I summon the voivodes
to chase
the light away
to the borders.
I dropped behind
the time
locked in the daily cell.
I roam
on the side
where the tubercles
grow.
Fragile roots
grow
and withdraw towards me
from the sick organ
of memories.
On hilltops —
wild vine
and powdered wigs
lined up tents
full of
people I know —
some I have never seen

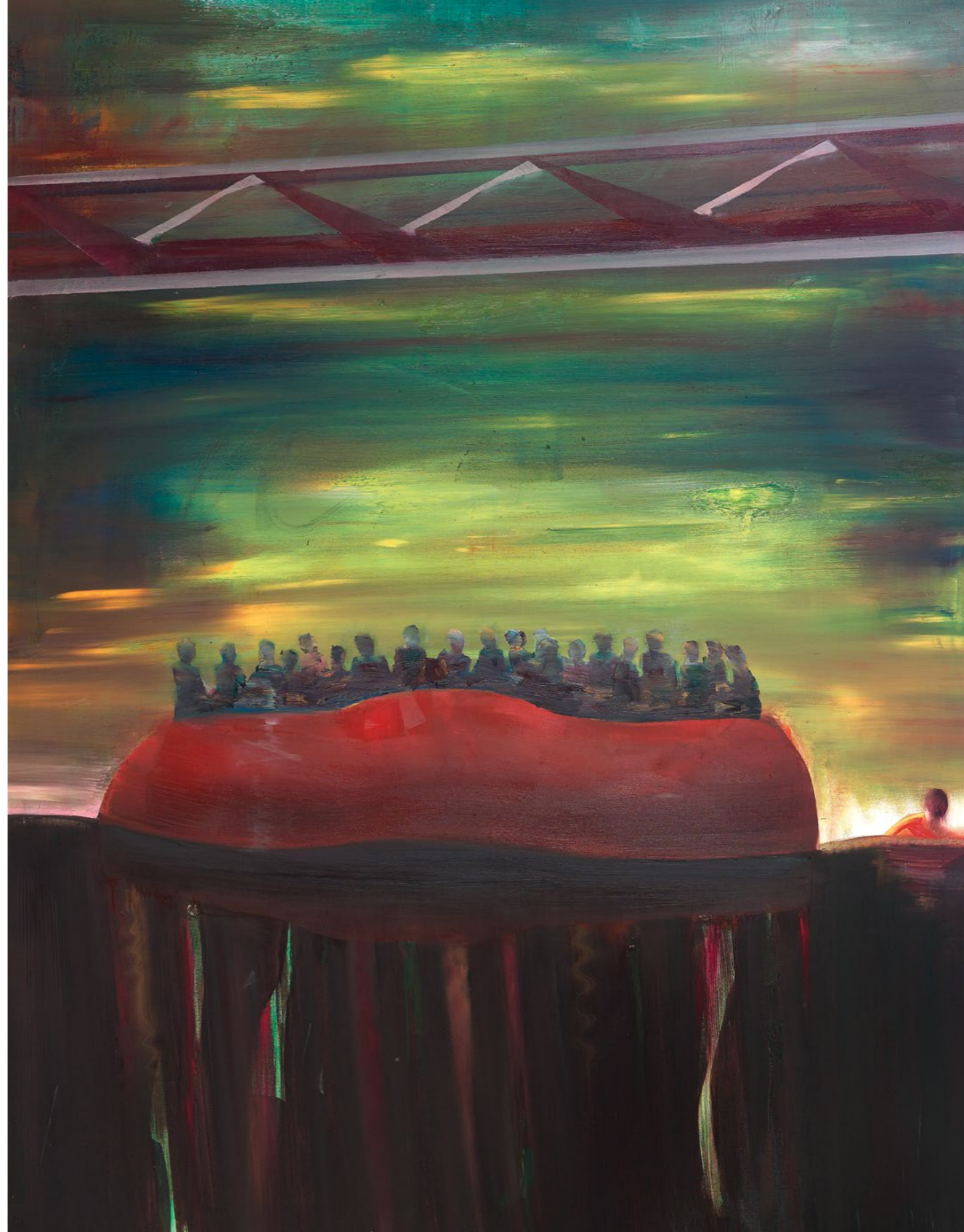
the ashes of
an embrace
from the afternoon
of a faun.
I am sleepy
and the ants are
fidgety
from the mad wind.
It will calm down
tonight
in the yellow
faint
of light.
I am here
but I dropped behind...
John
(the Baptist)
let himself
be replaced
by a pear,
on the crimson
plate...

POVESTIRI DE SUB POD 6
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 6

01.04.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 6

În fiecare zi aștept să vină
noaptea.
Închid în stână turma
oițelor mele
prin spărturi – valsează
fecioarele despletite.
Uriși lilieci violeți
lovesc cu aripi de tuș
ecranul
doi ochi și un obraz întins
ramă
sunt bun și frumos ca un plop
mă răsfață în toate mușuroaiele...
prin ceața cu pagode
în ceasul al doisprezecelea
când nu se mai poate salva nimic
Cain se desprinde și-l
ucide
pe Abel
apoi dispare sugrumat
de linia orizontului.

THE 6TH ELEGY

Each day I wait for
the night to come.
I lock the flock
of my sheep in the sheepfold,
through the cracks— waltzing
maids with the hair loose.
Giant violet bats
hit the screen
with wings of ink
two eyes and a plump cheek
frame
I am kind and handsome as a poplar
I indulge myself in every anthill
through the fog filled with pagodas
at the eleventh hour
when nothing can any longer be done
Cain steps out of line and
kills
Abel
later he disappears smothered
by the horizon line.

POVESTIRI DE SUB POD 7
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 7

15.04.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 7

Cu palma închisă
fărăm
putrede roșuri
Le voi arunca pe un pătrat
incolor
Adineaori
am ascultat
revolta Timidului
în calea
tirbușonului
Urlet repudiat
în sala așteptării.
Ocol
în parcul de scoici
părăsite
Răbdare în ochiul
persiflării
Ocean abisal
al eterului –
aerul
împletit coronițe
pe fruntea ușoară
Etern echinoțiu
– te voi urma
în vaste migrații
ondulate...

THE 7TH ELEGY

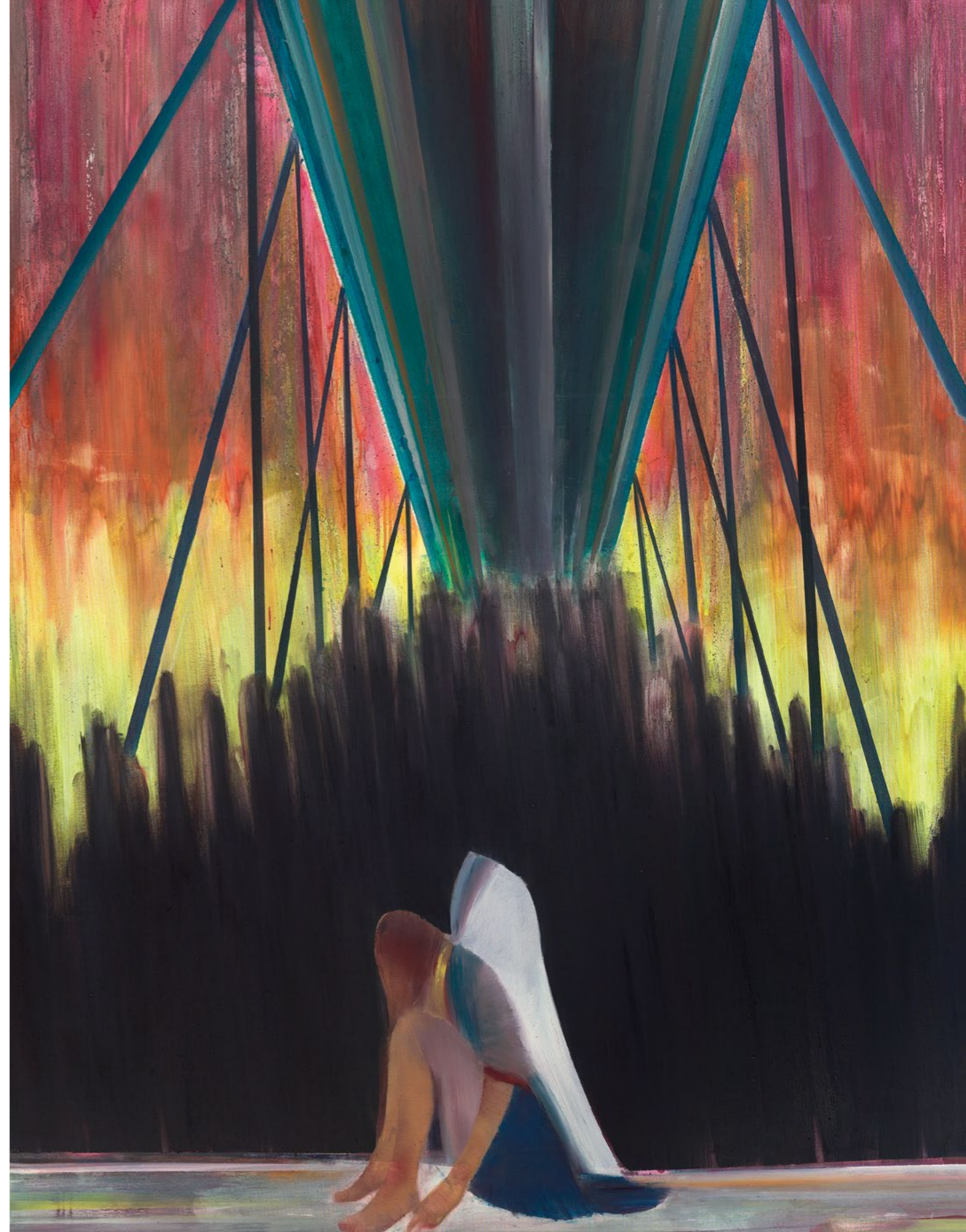
With the opened palm
I crush
rotten reds.
I will throw them on a colorless
square.
Just now
I listened to
the rebellion of the Shy
against
the corkscrew.
Scream repudiated
in the waiting room.
Detour
in the abandoned shells
park.
Patience in the eye
of persiflage.
The abyssal ocean
of ether—
the air
plaited in wreaths
on the light forehead.
Perpetual equinox
—I will follow you
on vast winding
migrations...

POVESTIRI DE SUB POD 8
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 8

26.04.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

An abstract painting with a textured background of warm colors like orange, red, and yellow. Several thick, dark, diagonal lines cross the composition, creating a sense of depth and movement. The lines are dark, possibly black or dark blue, and vary in thickness and orientation.

ELEGIA 8

Aș vrea să cred
că mă chemi
în Culoare...
Aș vrea să știu că
mă chemi în
icoana
chipului Tău...
Cheamă-mă
în izvor de lapte
Cheamă-mă în început
Cheamă-mă
și-ți voi vopsi
templul
în argintiu
Aș purta hainele
de sărbătoare
stropite în culori
de zugrav
Ți-aș cânta
toate culorile
madrigalului
de barbari convertiți
în catedralele iubirii...
aș colora crinii
în roz și violet
aș colora chiar
Moartea...

THE 8TH ELEGY

I would like to think
that you are calling me
in Color...
I would like to know that
you are calling me in
the icon
of Your face...
Call me
in the spring of milk.
Call me to the beginning.
Call me
and I will paint
your temple
in silver.
I could wear my best clothes
sprinkled with house
paints.
I would sing to you
all the colors
of the madrigal
of the barbarians converted
in the cathedrals of love...
I would paint the lilies
in pink and violet
I would even paint
the Death...

POVESTIRI DE SUB POD 9
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 9

09.06.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 9

Iubite zee,
ce dor mi-e de nu știu ce,
Dor, dor mi-e de marile
Zăpezi,
de marile zăpezi și verdele
Bruegel cel Bătrân,
ah, ce dor mi-e de verdele
Bruegel cel Bătrân
Ciută cimpoaiele
Ciută cimpoaiele
Și ninge de patruzeci de zile.
Și dor mi-e de nu știu ce
Topesc zăpezile sub limbă
Căci ninge de patruzeci de zile
Cu trupul meu
Sebastian
fac gimnastică
cu trupul meu execut
cupolă.
Cu trupul meu împart
lumea de smoală,
lumea stârvurilor
de lumea zăpezilor

Ah, ce dor mi-e de nu știu ce
Ah, ce dor mi-e de marile zăpezi
Ce dor mi-e de Verdele
Bruegel cel Bătrân
Mi-e dor de vechile cimpoaie
Mi-e dor de trecutul meu
Mi-e dor de iubita mea topită
în marile zăpezi și
preschimbată-n moneda
Verdelui de Bruegel
Și ninge-n verdele de
Bruegel
Unde-s marile zăpezi?
Unde-i clopotul meu alb?
Ah, iubite melopee
Ce sunați acum în mine
în altfel de singurătate...
în altfel de singurătate.

THE 9TH ELEGY

Beloved god,
How I long for I don't know what.
I long and long for the great
snows,
the great snows and the green
Bruegel the Elder,
Oh how I long for the green
Bruegel de Elder.
The bagpipes chirp
The bagpipes chirp
And it has been snowing for forty days.
And I long for I don't know what
I melt the snows under my tongue
With my body
Sebastian
I do gymnastics
With my body I make
a dome.
With my body I separate
the world of pitch
the world of carrions
from the world of snows.
Oh how I long for I don't know what.
Oh how I long for the great snows

I long for the Green
Bruegel the Elder
I long for the old bagpipes
I long for my past
I long for my lover melted
in the great snows and
converted to the currency
of Bruegel the Green
It snows with Brueghelian
green.
Where are the great snows?
Where is my white bell?
Oh beloved tunes
That now resound in me
in a different solitude...
in a different solitude.

POVESTIRI DE SUB POD 10
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 10

30.07.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 10

Scoică ciobită
căptușită cu
mierea soarelui!
trup
îngropat
gură
nostalgică
umplută
de nisipurile
vântului
negru!
Și dorul
de perla
din coroana
maharajahului!
Aduceți vreascuri
sângerii

pentru focurile noastre
zilnice...
pe catifea vom răci
vom țintui
stelele
în mușcătura scoicii
matinale
bătrânul Hokusai
înfipt în gleznele-fluiere
provoacă marea flămândă.
pentru dejun
i-a oferit un ochi
îngust și verde...
sclavii rebeli
pastișează
viitoarea pictură
de Ioan Mureșan.

THE 10TH ELEGY

Chipped shell
coated with
the honey of sun!
buried
body
nostalgic
mouth
filled with
the sands
of the black
wind!
And the longing
for the pearl
of the maharajah's
crown!
Bring crimson
brushwood

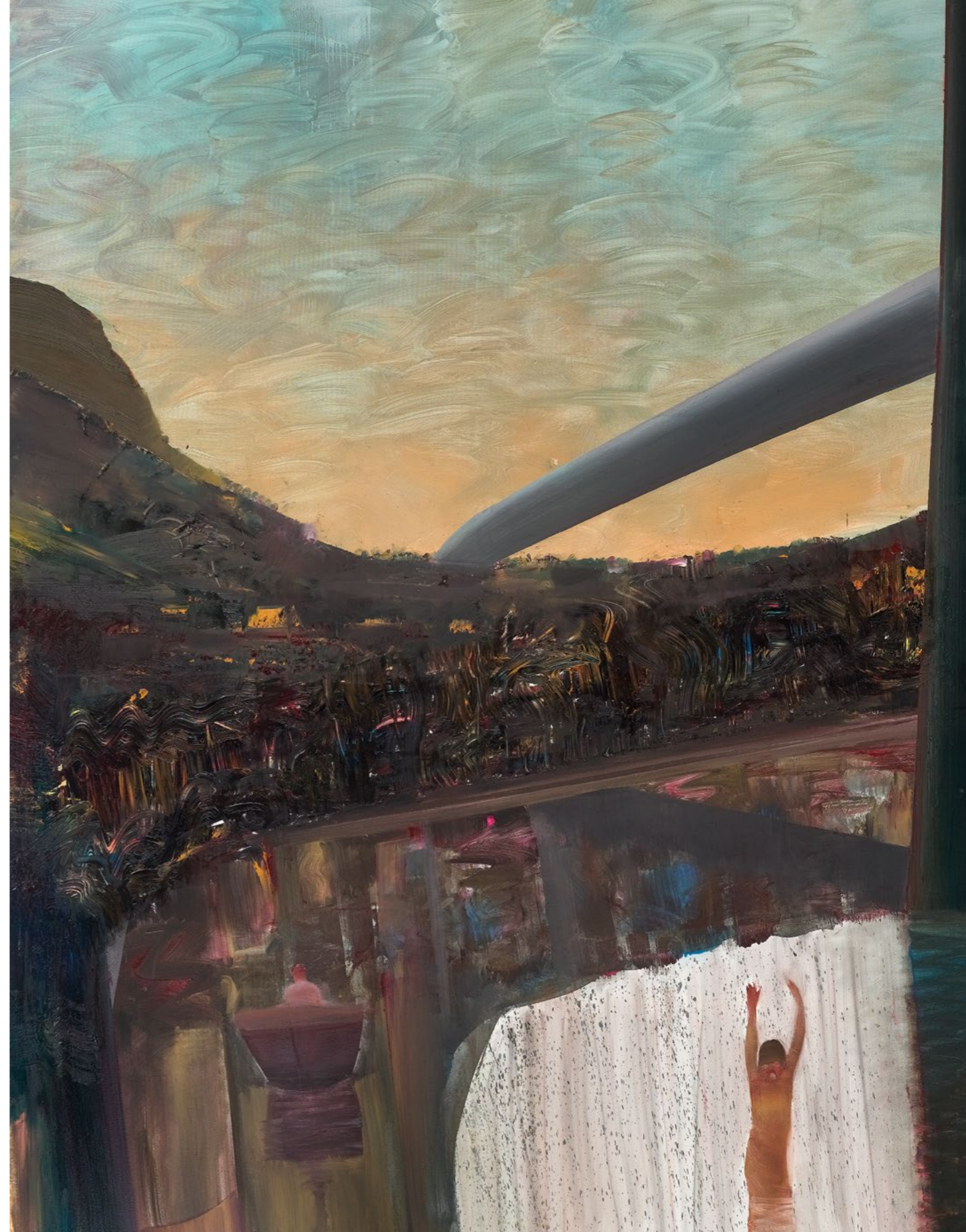
for our daily
fires...
on velvet we shall cool down
we shall pin down
the stars
in the bite of the
morning shell
the old Hokusai
well-grounded on his ankles-crus
challenges the hungry sea.
for breakfast
he has offered it an eye
green and narrow...
rebellious slaves
imitate
the future painting
by Ioan Mureşan.

POVESTIRI DE SUB POD 11
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 11

08.08.2022

ULEI PE PÂNZĂ / OIL ON CANVAS
200 X 150 CM

ELEGIA 11

Dacă ai ști
cum surprind
uneori
calde săgeți
văzătoare
Dacă ai ști
cum beau
uneori
din salbe de
lacuri
curgătoare.
Dacă ai ști
cum
urmăresc
uneori
dâre de
umbre
căzătoare.
Dacă ai ști
cum
te pândesc
uneori
Tu, pasere
prea-răbdătoare!

THE 11TH ELEGY

If you only knew
how I sometimes
catch
warm
sighted
arrows.

If you only knew
how I sometimes
drink
from strings of
running
lakes.

If you only knew
how
I sometimes
stalk
you, too patient a
bird!

INSTEAD OF CONCLUSION...

SORINA JECZA

The etymon which brought forth Ioan Aurel Mureșan's painterly series *Stories from under the Bridge* is a song: *Bridge Over Troubled Water*. A hit by Simon & Garfunkel from the '70s, it scored on a romantic note and comforting tonalities. I have often heard the painter bringing it up as a resource he wanted to exploit. He had just finished the *Variations from del Quinta del Sordo* when he started to contemplate, doggedly, the new theme of the bridge spanning over the troubled water. The first artwork was laid out at the beginning of November 2021.

The lyrics of the trigger song were a metaphor for the sheltering love ("when times get rough / And friends just can't be found / Like a bridge over troubled water / I will lay me down... / When darkness comes / And pain is all around / Like a bridge over troubled water / I will lay me down..." and so on).

Yet, paradoxically, none of these senses permeate the painting. The painter's bridge/bridges do not shelter the being from what lies troubled underneath. On the contrary, they shelter the universe that is revealed in this space. The bridge sets the limit of a world whose uniqueness bursts aurorally. Each of the eleven canvases records a happening which becomes, by force of representation, paradigmatic and whose meaning remains suspended between reality and imagination.

Here is the last sequence: the solid skeleton of the soffit of a bridge towers above the upper register. Strong and severe, the metal beams remind one of the bars of the cells guarding Il Ponte dei Sospiri... Below, shadows come down over the surface of the water. They melt the metal harshness burying it to the deep and leaving slippery trails of sparks on the surface. In the foreground, on the shore, a group of girls. Beyond them, a young girl parts the water stepping into it... With a gentle gesture, she unplaits her hair only to softly plait it again with the shadows. The eyes of the others follow her. Mesmerized, they watch the winding of the line that unveils femininity. All moving seems to have frozen. The silence of an icon. Only an unasked question unites their silences: what if, also under their colored dresses, would the beauty of such a winding lie hidden ...?

One feels like witnessing an initiation.

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE...

SORINA JECZA

Etimonul care a generat seria picturală *Povestiri de sub pod* a lui Ioan Aurel Mureșan a fost un cântec: *Bridge over Troubled Water*. Fusese un succes de prin anii '70 al lui Simon și Garfunkel, mizând pe o notă romantică și sonorități mângâietoare. L-am auzit de multe ori pe pictor invocându-l ca resursă pe care dorea să o exploateze. Abia ce încheiase de puțină vreme *Variațiunile din Casa Surdului*, pe când se gândea, obstinat, la noua temă a podului ce trece peste apa cea tulbure. Prima lucrare a fost schițată la început de noiembrie 2021.

Versurile cântecului de la care plecase erau o metaforă a dragostei ce protejează („când vremurile devin apăsătoare / și prietenii nu mai pot fi găsiți / ca un pod peste o apă tulbure mă voi așeza... / Când va veni întunericul și durerea va fi peste tot / ca un pod peste o apă tulbure mă voi așeza..." etc etc).

Paradoxal, însă, nimic din aceste sensuri nu trece în pictură. Podul/podurile pictorului nu ocrotesc ființa de ceea ce este tulbure dedesubt, ci, dimpotrivă, protejează un univers care se revelează în acel spațiu. Podul fixează limitele unei lumi a cărei unicitate irumpe auroral. Fiecare dintre cele 11 pânze repertoriază o întâmplare ce devine, prin forța reprezentării, exemplară și al cărei sens rămâne suspendat între realitate și imaginar.

Iată prima secvență: registrul superior e dominat de osatura solidă a intradosului unui pod. Puternice, severe, barele metalice aduc în minte gratiile celulelor ce străjuiesc Il Ponte dei Sospiri... Jos, umbre coboară pe luciul apei. Topesc duritatea metalică, scufundând-o în adânc și lăsând la suprafață dâre alunecoase de scânteii. În prim-plan, pe mal, un grup de fete. Dintre ele, o copilă despică apa, pășind în ea... Cu un gest domol își despletește părul, împletindu-l apoi ușor cu umbrele. Privirile celorlalte o însoțesc. Urmăresc fascinate șerpuirea liniei ce dezvăluie feminitatea. Mișcarea pare a fi încremenit. Liniște de icoană. O întrebare nerostită leagă doar tăcerile: dar dacă și sub rochițele lor colorate s-ar ascunde frumusețea unei asemenea undiri...?

Ești parcă martor al unui ritual de inițiere.

This is the miracle woven by the painter: just a hint and a new world, a different one, comes out in the fold of a reality running imperturbably, in parallel. A world that lay hidden, as if for too long, and which now imposes itself with the force of a clear, unequivocal statement.

The painterly sequences unfold unexpectedly. Under the immutable geometry of a bridge, new scenes appear in the fulguration of a moment that settles, reconfigures, rearranges the world according to lines of force out of control... In their train, incongruities and all sort of mismatches are neutralized, entering the order of a permissive imagination that leaves room for mirage: under a violaceous sky Anubis peacefully watches two girls comfortingly playing with water lily flowers and petals; in an idyllic landscape, next to a small bridge, a dragon with a mane of fire comes out; in the gap between the rocks of a gulf, on the thin line of a bridge, the uncanny silhouette of a white dauphin fills one with wonder.

If the morphology of the compositional elements associates the *bridge* with unexpected and sometimes miraculous apparitions: a *mythical animal*, an *uncanny being*, an *extraordinary making* between a millepede and an extraterrestrial ship, it is this wonder that syntactically activates the compositions as *wonder* is what unites the constituents.

Watching, marveling, wondering – these are the steps by which imagination percolates through the space of the painting. A vigilant eye is always on the watch to catch the point of incidence when reality opens its curtain to the envisioned worlds. Or on the contrary, the watchful eye of the painter catches the moment when the veil lifts leaving room for the great hidden mysteries...

The last story Ioan Aurel Mureșan was able to painterly encrypt foreshadows the danger that the one-who-sees bows to: suddenly, the white engulfing abyss opens wide on the quiet surface of the water. A character with his hands up in the air falls into it while a boat impassively moves away.

The series of *Stories from under the Bridge* stopped at the eleventh episode. The painter gave himself a respite. He started the story of the “rediscovered bay” – *Megalos Aselinos*. A story lived with joy. The begun stories remained unfinished. And rightfully so, as the stories from under the bridge, under the great arch of the world, never end. The key moves on, it doesn't unlock the ungraspable.

That is why we have deepened their ungraspable by adding more to it: the poetry written by Ioan Aurel Mureșan – as a premonition – more than forty years ago.

Acesta este miracolul ce-l țese pictorul: o sugestie doar și o lume nouă, alta, se ivește în pliul unei realități ce curge imperturbabil, paralel. O lume ce a stat pitită, multă vreme parcă, și care acum își impune prezența cu forța unei afirmații clare, fără echivoc.

Secvențele picturale se derulează surprinzător. Sub geometria imuabilă a câte unui pod, răsar mici scene, în fulgurația unui moment ce rează, reconfigurează, reordonează lumea, după linii de forță ce nu le mai poți controla... În șirul lor, contrastele, inadvertențele, nepotrivirile de tot felul se neutralizează, intrând în ordinea unui imaginar permisiv, ce lasă loc mirajului: sub un cer violaceu, Anubis privește liniștit cum două fete se joacă, mângâietor, cu flori și petale de nufăr; într-un peisaj idilic; lângă un podeț, apare un balaur cu coamă de foc; în fanta dintre stâncile unui golf, pe sub linia subțire a unui pod, silueta stranie a unui delfin alb lasă loc uimirii.

Ea, *uimirea* activează sintactic compozițiile, căci, dacă morfologia elementelor compoziționale asociază *podul* unor apariții neașteptate – uneori, miraculoase: un *animal mitic*, o *vietate stranie*, o *construcție extraordinară*, între miriapod și navă extraterestră, ceea ce leagă acești constituenți este *uimirea*.

Privitul, mirarea, uimirea – acestea sunt treptele prin care se insinuează imaginarul în spațiul tabloului. Un ochi atent veghează mereu pentru a surprinde punctul de incidență în care realitatea își desface cortina spre lumile închipuite. Sau, dimpotrivă, ochiul atent al pictorului surprinde punctul în care vălul se trage făcând loc adevărilor ascunse, marilor mistere...

Ultima povestire pe care Ioan Aurel Mureșan a apucat s-o încifreze pictural prefigurează pericolul căruia cel-ce-vede i se supune: în luciul liniștit al unei ape se cascadează, brusc, hăul alb ce te absoarbe. Un personaj cu mâinile ridicate alunecă înăuntru, pe când alături, o barcă se îndepărtează nepăsător.

Seria *Povestiri de sub pod* s-a oprit la a unsprezecea istorisire. Pictorul și-a luat un răgaz. A început povestea „golfului regăsit” – *Megalos Aselinos*. O poveste trăită cu bucurie. Povestirile ce le începuse au rămas neîncheiate. Așa trebuia, de fapt, căci poveștile de sub pod, de sub marele arc al lumii, nu se încheie nicicând. Cheia trece mai departe, nu desface neînțelesul.

De aceea, am adâncit neînțelesul lor prin alte neînțelesuri: poezia scrisă de Ioan Aurel Mureșan – premonitoriu parcă – în urmă cu mai bine de 40 de ani.

IOAN AUREL MUREȘAN

POVESTIRI DE SUB POD 1 (DETALIU)
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 1 (DETAIL)

Ioan Aurel Mureșan este asimilat generațional artiștilor optzeciști, a căror manifestare pe scena artistică românească a trecut prin rețeaua Atelierului 35 - cu o vizibilitate extrem de pregnantă la Oradea, unde pictorul a debutat în 1981.

Este doctor în arte vizuale din anul 2005, cu teza intitulată *Incursiune exoreică în po(i)etica imaginală. Călătoria magică a Ducelui d'Ivry*. A predat din anul 1990, ca profesor, pictură și compoziție la Universitatea de Arte și Design din Cluj-Napoca.

Pictura pe care a experimentat-o, încă din deceniul al nouălea, a împărțit platforma teoretică a postmodernismului, în care formele culturii sunt aglutinate în registru reflexiv.

Între ciclurile picturale ce-i definesc traiectoria creației se află: *Pământul* (1984), *Semnele zidului* (1986-1989), *Metafore picturale* (1989-1990), *Via dolorosa* (1991), *Minunatele ceasuri ale Ducelui d'Ivry și Călătoria magică a Ducelui d'Ivry* (1992-2005), *Ultrasilvania* (2013-2014), *Pasaje secrete* (2015-2016), *Fete dulci / Escorts* (2016-2017), *Erotikon* (2018-2019), *Apud magister* (2020-2021), *Megalos Aselinos. Golful regăsit* (2022-2023).

Lucrări ale lui Ioan Aurel Mureșan se află la Muzeul de Artă Contemporană al României, Muzeul de Artă din Cluj, Muzeul Țării Crișurilor, Complexul Muzeal Arad / Muzeul de Artă, Colecția de Artă Contemporană Sibiu, Colecția de artă contemporană a Institutului de Istoria Artei Cluj, Muzeul Național al Bucovinei Suceava.

Pictorul și-a înnoit constant atelierul, îmbogățindu-și formele de expresie și dezvoltând o conștiință de sine coerentă, asumată, coagulată în jurul ideii de cultură, ca sursă proteică de creație.

Ciclul *Povestiri de sub pod*, început în anul 2021 și întrerupt în 2022 pentru noua serie, *Megalos Aselinos*, este, din pricina unui accident biografic nefast, neîncheiat. Cele 11 pânze rămân mărturie unei conștiințe empatice ce captează cu acuitate tulburările unui timp febril.

Ioan Aurel Mureșan is formally included in the '80s generation of artists, whose expression on the Romanian art scene was mediated by the network of Atelier 35, with a sizable presence in Oradea, where the painter made his debut in 1981.

A Professor with a PhD in visual arts with the thesis *Incursiune exoreică în po(i)etica imaginală, Călătoria magică a Ducelui d'Ivry* (2005), starting with 1990 he taught painting and composition at the University of Arts and Design in Cluj-Napoca.

His painting, which he practiced since the '90s, draws its theoretical foundations from postmodernism, where the manifestations of culture merge in a reflexive register.

Some of the series of paintings tracing his creative journey are *The Earth* (1984), *The Signs of the Wall* (1986-1989), *Painterly Metaphors* (1989-1990), *Via dolorosa* (1991), *The Wonderful Hours of Duke d'Ivry* and *The Magical Journey of Duke d'Ivry* (1992-2005), *Ultrasilvania* (2013-2014), *Secret Passages* (2015-2016), *Escorts* (2016-2017), *Erotikon* (2018-2019), *Apud magister* (2020-2021), *Megalos Aselinos. The Rediscovered Bay* (2022-2023).

Ioan Aurel Mureșan's artworks are included in the collections of the National Museum of Contemporary Art, Bucharest; The Museum of Art, Cluj; Țării Crișului Museum; Arad Museum/The Museum of Art; The Collection of Contemporary Art, Sibiu; The Collection of Contemporary Art of the Institute of Art History, Cluj; The National Museum of Bucovina, Suceava.

The painter constantly continued to innovate his practice, cultivating new forms of expression, and developing an assumed and consistent self-consciousness built around the notion of culture as a resourceful fountain of creation.

The series *Stories from under the Bridge*, started in 2021 and interrupted in 2022 by the series *Megalos Aselinos*, remains uncompleted due to an unfortunate life event. The eleven canvases bear testimony to an empathetic consciousness that meticulously records the restlessness of a time of turmoil.

CUPRINS

CONTENT

6-7	MOTTO	45	POVESTIRI DE SUB POD 7 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 7
9	POVESTIRI DE SUB POD 1 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 1	47	ELEGIA 7
11	ELEGIA 1	48	THE 7 TH ELEGY
12	THE 1 ST ELEGY	51	POVESTIRI DE SUB POD 8 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 8
15	POVESTIRI DE SUB POD 2 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 2	53	ELEGIA 8
17	ELEGIA 2	54	THE 8 TH ELEGY
18	THE 2 ND ELEGY	57	POVESTIRI DE SUB POD 9 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 9
21	POVESTIRI DE SUB POD 3 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 3	59	ELEGIA 9
23	ELEGIA 3	60	THE 9 TH ELEGY
24	THE 3 RD ELEGY	63	POVESTIRI DE SUB POD 10 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 10
27	POVESTIRI DE SUB POD 4 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 4	65	ELEGIA 10
29	ELEGIA 4	66	THE 10 TH ELEGY
30	THE 4 TH ELEGY	69	POVESTIRI DE SUB POD 11 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 11
33	POVESTIRI DE SUB POD 5 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 5	71	ELEGIA 11
35	ELEGIA 5	72	THE 11 TH ELEGY
36	THE 5 TH ELEGY	75	POSTFAȚĂ
39	POVESTIRI DE SUB POD 6 STORIES FROM UNDER THE BRIDGE 6	74	AFTERWORD
41	ELEGIA 6	79	BIOGRAFIE
42	THE 6 TH ELEGY		BIOGRAPHY

POVESTIRI DE SUB POD
STORIES FROM UNDER THE BRIDGE

cu 11 elegii ale autorului
with 11 elegies of the author

DESIGN GRAPHIC ȘI PREGĂTIRE DE TIPAR
GRAPHIC DESIGN AND PREPRESS

Lavinia Vereș

CREDITE FOTOGRAFICE
PHOTO CREDITS

Marius Popuț (Expression Art)

©2024 Fundația Triade

©Ioan Aurel Mureșan (reproducerea lucrărilor și textele poetice /
artworks reproduction and poetic texts)

PUBLICAT DE
PUBLISHED BY

Editura Fundației Interart Triade
Calea Martirilor 51/45 300774, Timișoara, RO
Email: fundatia.triade@gmail.com
www.triade.ro

TIPAR
PRINT

Booksfactory, Polonia

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MUREȘAN, IOAN AUREL

Povestiri de sub pod: cu 11 elegii ale autorului / Ioan Aurel Mureșan;
concepția, selecția materialului, îngrij. vol.: Sorina Jecza. - Timișoara:
Editura Fundației "Interart Triade", 2023
ISBN 978-606-9657-02-7

I. Jecza, Sorina (ed. șt.)

75

821.135.1

